שימות דהיינו דומיא דקודם הויה

מקיש קודמי הויה שניה. כלומר (נ) שמת ארום ראשון וראויה להתקדש

נערה בבית אביה מה קודמי כו': הני מילי. דאב מיפר בקודמי הויה

שניה בנדרים שלא נראו לארום ראשון (ד) אי לא שמע להו הבעל הודם

לקמן עג: כתובות ט:,נ) [ער תוספות כתובות ט: ד"ה תיובתא], ג) [ויקרא

כהו. ד) ובמדבר לו.

הגהות הב"ח

(מ) גם' ואימא ה"מ:

(ב) שם מיתה מוליחה

מרשות אב ובגרות מוליאה: (ג) רש"י ד"ה

מקיש וכו' כלומר כשמת

ז הראשון: (ד) ד'

הני מילי וכו׳ ראשון שלא שמע כל״ל ומיבת אי

נמחק: (ה) ד"ה מבנעוריה וכו' מיפר לחודיה אפילו

בנדרים שנראו לארוס בנו זים שנו או לאו זס לשון אחר בנדרים שלא נראו וכו׳ דהויה

ראשונה אבל בנדרים כל"ל

ומיבות פי׳ אחר נמחק: (1) ד"ה איבעית אימא

בזו וכו׳ דקתני להבעל

:דאיצטריך

מוסף רש"י

מבנעוריה בית

מיפר למודיה (חח)

נדרים הל' כו סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד מימו רלד סעיף ט:

תוםפות

אף קודם הויה שני אחר מיתת הבעל ראשו׳ מחור מימנו הפעל לחסי מפר האב לחודיה: גדרי' שלא גראו לארום ראשו'. שלא שמע אותם, אבל בנדרי' ששמע ומת לא: מבנעוריה בית אביה נפקא. כלו׳ הן דרשא דהיו מהיה לא אלטרי׳ לנדרי׳ דלא נראו, דמבנעוריה שמעי׳ שפיר דאב לחודיה י אלטרי׳ לנדרי׳ לארום ראשון: היבי דמי. שהגעל מפר ננגר: מיתה. משמת סאנ: ובגרות מוציאה מרשות אב. דכחי׳ בשהיא בוגרת. פי׳ וֹהגיע זמן כדה' רב הוגה בפ' אע"פ (כתובות מ:) בגרה יום אחד ונתקדשה נותני׳ לה שלשי יום כאלמנה וחייב הארוס במזונותיה [לכן] מפר לה נדריה, אבל לא מצי למימר כשהיא נערה דא"כ תיבעי' י"ב חדשי' כשאר הגעת זמן . דהכי מפרשי' לה פ' אע"פ (שם), וה"ה (אי) [נמי] בכל הגעת ומן דשאר [נשים שייך] למיתני יפה כח הבעל מכח האב אלא משום דלא פסיק ליה כולי האי [בשאר נשים] דבעי תביעה ואחר נסים לפעי תפיעה החור התביעה י"ב חדשי לכך נקט בגר דלאחר שלשי יום [כלה תביעה] הוי הגעת זמן ומפר לה: ופריך הא תנינא חדא זמנא. פי' דין דהגעת [זמן לקמן בסמוך] (עג:) הבוגרת ששהתה [וכו'] ר' אליעור [אומר] יפר, ולמ' לי למיתני דין [דבוגרת] בהגיע זמן, הכח ילקמן: היא גופא קשי'. תלמודא מהדר לתרוצי הך דלקמן, וה"ג אמרו הבוגרת ששהתה י"ב חדש, מרתי. בוגרת למה לי י"ב חודש, בוגרת בשלשי' יום סגי, [וה"פ], תרתי בתמיה, בוגרת למ' לי דתנן י"ב חדש, הא אפי נערה, ועו' פרי' קושי' אחרית' י"ב מדש ל"ל דנקע בבוגרת, בשלשי' יום סגי, דה' רב הוגה פ' אע"פ (כתובות מ:) בגרה יום אחד ונתקדשה נותני' [לה] שלשי' יום, ומשני תני בוגרת וששהתה י"ב חדש, ואפי' נער': מ"מ קשר'. למ' לי מחני' דהגיע זמן דבוגרת הא סנינה להמו מנים. וח"ם

מקיש הויה ראשונה לשניה. כלומר שדין שניה כדין ראשונה מה קודמי ראשונה אב מיפר לחודיה אף קודמי שניה נמי לאחר מיתת לאחר: לקודמי הויה ראשונה. שלא נתארסה לעולם והיא יושבת הבעל אב מיפר לחודיה: אימא ה"מ בנדרים שלא נראו לארום. דומיא דקודמי הויה ראשונה שלא נראו לארוס כלל אבל בנדרים שנראו לארום כלומר ששמע אותם

קודם שמת לעולם אימא לך דלא מצי מיפר: ומהדרינן ליה בנדרים שלא נראו לארום מבנעוריה בית אביה נפקא. כיון דלא זכה בהן ארום כלל והיקשא לנדרים שנראו לארום איצטריך דאב לחודיה מיפר מיהו דוקא בשלא נתארסה אבל נתארסה הא תניא לקמן (דף עא.) בהדיא דאביה ובעלה האחרון מפירין נדריה משום דלא דמי לקודמי הויה ראשונה: היכי דמי. שהבעל מיפר בבגר: מכדי מיתה מוליחה מרשות חב. דכיון שמת פקע זכותיה ולא מלי להורישו לבניו. ונפקא לן מדכתיב והתנחלתם אותם לבניכםם ולא זכות בנותיכם לבניכם בפ' נערה שנתפתתה (כתובות מג.): ובגרות מוליחה מרשות אב. דכתיבדי בנעוריה בית אביה ולא בוגרת: אף בגרות לא נתרוקנה רשות לבעל. כיון דחל עליה [רשות האב] מקמי בגרות דהא כשקדשה נערה הות: אלא שקדשה כשהיא בוגרת. ובעית למימר דכיון שאין עליה רשות אב כל שהגיע זמן שנתנו

לו חכמים לארום וארוסה לפרנס את עלמן כיון דמכאן ואילך בעל חייב במזונותיה כדאי' בפ' אע"פ (שם מ.) יפר: הא סנינא חדא זמנא. בהאי פירקא ותרתי למה לי. ומקמי דאסיק ליה לקושיא דייק בהך מתני׳ בתרייתא ומפרש לה למה לי שנים עשר חדש בשלשים סגי לה דרב הונא הכי ס"ל בפרק אע"פ (שם) שלא פסקו חכמים לבוגרת אלא שלשים יום ומכאן ואילך הבעל חייב במזונותיה ונהי דרב הונא איתותב התם מיהו התם נמי מסקינן דכל שעברו עליה י"ב חדש משבגרה אם נתקדשה לאחר מיכן אין לה אלא ל' יום ולא משכחת לה שיהו לה י"ב חדש אלא בנתקדשה ביום שהתחילה ליבגר ומש"ה מקשה היכי פסיק ותני בוגרת ששהתה שנים עשר חדש דבוגרת אין לה זמן קלוב שאי אפשר לפחות ממנו אלא שלשים יום אבל לא משכחת לה כל שקדשה כשהיא בוגרת שתהא לריכה י״ב חדש אלא כשנתקדשה ביום ראשון לבגרותה ומשום האי אנפא דחיהא לא הוה ליה למתני בבוגרת י"ב חדש. ומפרקינן תני בוגרת וששהתה י"ב חדש כלומר בוגרת כדינה שומנה בחסר ויתר כדכתיבנא והנערה ששהתה זמן הקצוב לה דהיינו שנים עשר חדש הואיל ובעלה חייב במזונותיה יפר: מכל מקום קשיא. תרתי בוגרת למה לי: איבעית אימא. בוגרת דהכא דוקא והאי דקתני לה התם משום דבעי אפלוגי ר"א ורבנן ומש"ה הדר ותנא לה לאשמועינן דלאו דברי הכל היא. וקשה בעיני לישנא דגמרא דקאמר בוגרת דהכא דוקא דאדרבה משנה בתרייתא דוקא ולגופה איצטריך לאשמועינן דלא נסמוך אסחמא קמא דהויא ליה סתם ואח"כ מחלוקת ונ"ל דכי קאמר בוגרת דהכא דוקא לאו דוקא אלא לומר מתני' בתרייתא בתר

קמייתא גרירא דלא אתחיל בה תנא לאשמועינן דינא דבוגרת אלא בהאי מתני׳ קמייתא שרי למתנייה ובתר הכי באידך מתני׳ קמ״ל דלא נסמוך אסתמא קמא דלאו דברי הכל היא: ו**איבעים אימא בוגרם דהסם דוקא.** דהתם הוא שהתחיל התנא להשמיענו דין בוגרת דמתניתין קמייתא אין חורת סחם עליה אלא איידי דנסיב רישא בזו יפה כח האב מכח הבעל נקט נמי אליבא דחד חנא דבדבר אחר יפה כח הבעל מכח האב: הא איתות רג הווא המם (כמובות שם), ובוגרת נמי לריכי י"ב חדש ומאי פריך, וי"ל דתניי המם בוגרת שעברה י"ב חדש בבגרותה ונתקדשה נותניי לה שלשי יום כאלמנה (אין נותניי לה י"ב חדשיי אחר שנחקדשה כשהיא בוגרת), אחר ששחתה י"ב חדשי משבגרה ונתקדשה קאמר מתניי אחר שלשיי הבעל מפר, ומ"מ עדיפא ליה לאוקומי למתניי כשנתקדשה כשהיא בוגרת דאינה לריכה תביעה, דאלו נערה או נתקדשה כשהיא נערה בעי תביעה, ואחר התביעה נותני' לה י"ב חדש: בוצרת

מקיש קודמי הויה שניה לקודמי הויה ראשונה מה קודמי הויה ראשונה אב מיפר לחודיה אף קודמי הויה שניה אב מיפר לחודיה (4) אימא ה"מ בנדרי' שלא נראו לארום אבל בנדרים שנראו לארום לא מצי מיפר אב אי בנדרים שלא נראו לארום מבנעוריה בית אביה נפקא: בזה יפה כח האב מכח הבעל כו': ה"ד אילימא שקידשה כשהיא נערה ובגרה מכדי מיתה מוציאה (יי ובגרות מוציאה מרשות אב מה מיתה לא נתרוקנה רשות לבעל אף בגרות לא נתרוקנה רשות לבעל אלא שקירשה כשהיא בוגרת הא תנינא חדא זימנא יהבוגר' ששהתה י"ב חדש הא גופא קשיא אמרת הבוגרת ששהתה שנים עשר חדש בבוגרת למה לי שנים עשר חדש בוגרת בל' יום סגי לה תני יבוגרת וששהתה י"ב חדש מ"מ קשיא איבעית אימא

הכא דוקא ובוגרת התני התם משום דבעי איפלוגי ר"א ורבנן איבעית אימא בוגרת דוקא ואיידי דנסיב רישא בזה נסיב סיפא נמי בזה: מתני'

רחשונה: אבל בנדרים שנראו לארום. ששמע בהן קודם שימות ולא הספיק להפר אין האב מיפר עד שתחזור ותתארם שיפירו הוא ואחרון: וא"א דבנדרים שנראו לארום. לא מלי מיפר לחודיה למה לי למיכתב ואם היו תהיה לאקושי הוויות להדדי: מבנעוריה נפהח. דמשמע כל כמה דיתבה בבית אביה מלי מיפר לה אלא מדקא מקיש הוויות להדדי ש"מ דומיא דקודם הויה ראשונה קאמר דמלי מיפר לחודיה (ס) בנדרים שלא נראו לארוס דומיא דהויה ראשונה. פי׳ אחר אבל בנדרים שנראו לארוס לא מצי מיפר אי ליכא ארום אחרון הא לא מצית אמרת דלהכי אתי היקשא לרבות נדרים שלא נראו לארום דהא מקרא אחרינא שמעינן ליה מבנעוריה נפקא דאמרי' כל שבח נעוריה לאביה שהאב זכאי בהפרת נדריה והלכך כי אתא ואם היו תהיה

שלא נראו לארוס. שנדרה תחת הארוס ולא שמע ומת שמפר לחודיה, אבל נז שנראו. שנדה לאיש לנדרים שנראו לארום הוא דאתא: היכי דמי. דבעל מיפר בבגר: אי נימא שקדשה כשהיה נערה ובגרה. לחחר שבו או. פתרט מחת הארוס והפר ומת ואחר כך שמע האב, מו לא מצי מיפר אב לחודיה מצי מיפר אב לחודיה שנתחרקה: מכדי מיתה מוליחה מרשות האב. שיכולה לקדש את עלמה אע"פ שהיא נערה: ובגרות עד שתתארס ואביה ובעלה מוליאה מרשות האב. דכיון שבגרה אין לאביה רשות בה לא להדשה מפירין נדריה (ראמ״ה ולא למוכרה: מה במיחת האב לא נתרוקנה כו': אלא כשקדשה בשנון). מבנעודיה ביונ אביה נפקא. דכל זמן שהיא בנעוריה שייכא בתר כשהיא בוגרם. וקתני שאין האב מיפר אלא הבעל: הא סנינא **חדה זימנה.** בהך פירקין גופיה: **בוגרם ששהחה י"ב חדש.** משנתארסה ר' אליעזר אומר הואיל ובעלה חייב במזונותיה יפר אביה, ולמה לי לאקושי ההויות להדדי, אלא ש"מ דאפילו נראו לארוס אב

דכמאן שנכנסה ברשותו דמי. ואמרינן עלה הא גופא קשיא אמרת

הבוגרת ששהתה י"ב חדש והלא דין שלה ל' יום דהכי תנן במסכת

כתובות (דף מ.) נותנין לבתולה שנים עשר חדש לפרנס עלמה

לקנות מלבושים ותכשיטין לצורך נישוחין משתבעה הבעל להינשח

ולאלמנה ולבוגרת ל' יום דבוגרת אית לה מלבושין ותכשיטין והכי

נמי לאלמנה ואית להו רווחא טובא בשלשים יום וכולן אם הגיע

זמנן כו׳ אלמא דבוגרת לא בעינן י״ב חדש: מני בוגרם וכו׳. האי

כי דיניה והאי כי דיניה יפר ומתני׳ דקתני שהבעל מיפר בבגר לאחר

שלשים יום שתבעה לפרנס את עלמה הוא דהאמר: מ"מ השיא.

דתרי זימני למה לי למיתני דהבעל מיפר בבגר: איבעים אימא

בזו דוקא. דהך רישא דמתני׳ (ו) קתני דהבעל מיפר דוקא קתני לה

ובוגרת וששהתה גררא נסבא משום איפלוגי ר"א ורבנן: ואיבעית

אימה בוגרת. דקתני בסיפה בפלוגתה דר"ה ורבנן הוי דוקה והה

דקתני שהבעל מיפר לאו דוקא: אלא איידי דנסיב רישא בזה יפה

כח האב. (ו) איצטריך לה למיתני נסיב סיפא בזה יפה כח הבעל:

פירוש הרא"ש מקיש קודמי הויה שניה . מודמי הויה ראשונה. מיפר לחודיה ואסרה אסר בבית אביה והניא אביה אותה: אף ספט מפים מומם. אן-קודם הויה שניה. ממר מימת המרוס: בנדרים שלא גראו לארום. שלא מעם הארום ולא נראו להפר: מבנעוריה בית אביה נפקא. דמשמע כל ימי נעוריה היא הברו נפקה. לתפתע כל ימי נעוריה היא ברשות אביה כל זמן שאין רשות אחר שולט עליה ולכל הפחות בנדרים לארוס וכי שלא נראו היבי דמי. שהגעל מיפר בבגר דמשמנו ליה דאיירי

שנמו למון למון מהיה אילטריך ואם היו תהיה אף לנדרים שנראו לארום:

מת לכלי קולם שמכנס לרשומו: מא דקדשה בשהיא נערה ובגרה. וכיון דפקע כס האנ מיפר הארוס לנדו: מיתה מוציאה מרשות האב. דאין (קמונית שאילימא דקדשה מניי לריכי ייד חדש וחלי פריך, וייד לחלי הסס בוגרת שערכה ייד מדש בבנרחים ונמקדשה נותניי לה שלפיי ום כאלמנה (אין נוחני לה ייד מדשי אחר שנחקדשה כשהיא בוגרת ואח"ב הגיע זמן, אמר ששהחה ייד חדשי משגמה ויד מדשי אחר ששהחה ייד חדש ששהחה ייד מדש ששהחה ייד מדש שהחה האב ביר המניק למתניה ברישל מין דמני מביעה, ואחר המביעה נוחני לה ייד מדש ומשני בוגרת מחניתין היד מדש משחת ליה פיד מתמניתין הכי הבוגרת וקומנה ששהחה ייד מדש משחת להיד מדש לא נייל אחר מהוא בוצרת משחת לבוגרת השהחה וועד משחת לבוגרת ולא גרישל אולמנה דבעיא ליה ששהחה לי זום וקטנה ששהחה הייד מדש משות לאונ ולאון שלשים וייד מדש משות לבוגרת מקום ששהחה הייד מדש משחת לאונה מקום שהחה הייד מדש משחת לאונה מקום שהחה הייד מדש משחת לאונה מקום ששהחה הייד מדש משחת לאונה מקום שהחה הייד מדש לאונה שומון שלאונה של מוני מוני ששהחה הייד מדש לאונה מקום שהחה הייד מדש לאונה שהחה הייד מדש לאונה של מוני מוכל מקום קשה לשונה מקום של מוני מוכל מקום קשה לבוגרת מייד מדש בוגרת מייד מדש בבגרות הוא מוני מוכל מקום משהחה הייד מדש מומני מקום של הייד מומני מומני של מוני מומני מומ

מתני'